

Luggemis sed.

I.

Üks wanna sanna, mis minno na-
ber ei tahtnud tõeks arvata.

Ollen ikka suurt luggu piddanud ma-
rahwa wanna sannadest, olgo ka, et neid
ei olle mitte ni wannad, kui Salomoni
wannad sannad. Jameie ma-rahwal on neid
mõnnusaid wanna sanno suur hulke. — Omma
nabrega olin agga monni hea kord waid-
lemis ses wanna sannade parrast. Seisis
se peäl, et ei olnud suurt õppetust nende
seest leida, ja et nemmad muid kui pool
tõssi ei olle. Nabrel, muido kül kaunis
hea mees, olli issearranes se wigga, et
tibti kül ülle janno jõi. Ja siis, kui waene

luggu jälle sel wiisil temmaga olli olnud,
sai temma üsna wihha täis, kui tulletasin
temma mele sedda wanna sanna, et „kaano
pohjas hopis ennam innimest on ärraup-
pund, kui merre pohjas.“ Ütles siis minno
wasto: eks ei olle selge walle, mis sinno
wanna sanna vägib? Kui otsata paljo lae-
wo on merre peäl innimestega ühhes tükkis
hukka läinud, nenda et mitto ja mitto tuh-
hat meest tarwis lähhäks neid matta, kes
merres on ärrauppund. Eks sinna ei mõtle
ka selle sure wee-upputusse peäle, mis Noa
aial sündis, et, nenda kui Mosesse rama-
tus seisab, „keik lihha hinge heitis, mis
Ma peäl likus, ni hästi linnud kui lojuk-
sed ja metsalised, ja keik romad, ja keik
innimesed ka, ilma Noa seltsita.“ Kui-
das saad sinna siis sedda ial tõeks arvata,
mis sinno wanna sanna ütleb? Ehk se on
on agga minno hirmutamis seks sinnust rõ-
kitud; ehk sinno kadde meel üksnes aiab
sedda sanna ülles, sest et sinnul ei olle neid
koppikaid mitte, mis jomisseks tarwis läh-